

fuldstændig afhængigt af Tilførsler fra Udlandet. Det var de store Ejendomme, der gjorde, at vi under Krigen kunde brødføde os selv. Man stiler altsaa under disse usikre økonomiske Forhold, hvor det Verden over lyder: »Bjærg dig selv«, her i Landet henimod at gøre os fuldkommen økonomisk afhængige af Udlandets Naade. Det er mit Haab, at der indenfor de borgerlige Partier maa fremvokse en saadan Forstaaelse af Krisen og dens Natur og dens Love, at det maa lykkes paa det borgerlige Samfunds Grund at finde en Kurs fremad, ad hvilken det danske Statsskib kan føres og føres af den nuværende Regering, lige langt fra et ensidigt agrarisk Scylla og fra et socialdemokratisk Charybdis.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det ærede Medlem (Pürschel), som nu talte, sagde til Arbejderorganisationerne, at de savnede den fornødne Smidighed. Det kan man ikke beskyldte det ærede Medlem for, thi han er i høj Grad smidig; han kan tale højt og varmt om Industrien, men tør alligevel ikke sige det Ord, der skal siges, for at det kan blive til Alvor i den Sag, nemlig at han gaar imod Regeringens Politik, som den er blevet ført i Sommer, og som det ser ud til, at den vedblivende skal føres. Det er Smidighed, som forslaaer noget. Men naar det ærede Medlem lyser efter Smidighed, saa vil jeg spørge: Hvor har Arbejdsgiverorganisationerne udvist Smidighed? Deres Smidighed bestaar i, at de aldrig har givet 5 Ø. mere i Timen uden at være tvunget dertil. For øvrigt har Arbejderne givet Afkald paa mere, end Prisfaldet kunde byde dem. Der er ingen i dette Land, der i dette Øjeblik har givet Afkald paa saa meget af det, de har vundet under Krigen, som Arbejderne. Lad Arbejdsgiverne vise den Smidighed, saa kan vi bagefter komme og spørge, hvorledes det gaar med Arbejderne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg kan slutte mig til det ærede Medlems (Sundbo) Opfordring til Arbejdsgiverorganisationerne om at vise Smidighed. Jeg har for ganske nylig paa andet Sted selv sagt det samme; men jeg maa dog bemærke, at jeg finder, at Opfordringen allerstærkest bør rettes til Arbejdernes Organisationer, thi det er nu en Gang dem, der har vist den mindste Smidighed. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg beklager

meget, at jeg ikke kan gengælde hans Kompliment til mig om Smidighed med en lignende til ham om Behændighed. Der skal virkelig mere Behændighed, end det ærede Medlem er i Besiddelse af, til at faa mig til at seje i Socialdemokraternes Kølvand.

N. P. Jensen: Da Spørgsmaalet om det store og det lille Landbrug og om Landbrugets svigtende Skattelyst, maa jeg maa-ske sige, er et stadig tilbagevendende Tema under Forhandlingerne her, skal jeg vende tilbage til det paa den Foranledning, som blev givet ved den Diskussion, der i korte Bemærkninger blev ført med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem var inde paa den gamle Façon at benytte det forældede Hartkorn som Udgangspunkt for en Vurdering af Hartkornbesiddernes Skatteevne. Det er henved 30 Aar siden, man her i Landet saa nogenlunde fra alle Sider blev klar over, at det Grundlag var umuligt, og vi gennemførte derfor en Forandring af dette Grundlag i Aaret 1903. Vi slap ganske vist ikke bort fra det lige i samme Øjeblik, men vi var klar over, at vi skulde have det bort, og de sidste Rester af Hartkornsskatterne vil forsvinde i 1929. Ikke desto mindre vedbliver man Gang efter Gang at drage dette Punkt frem som et Sammenligningsgrundlag mellem det store og det lille Landbrug, samtidig med at man naturligvis ved Siden af kører med Ejendomsskylden, og den er adskillig bedre, selv om den ogsaa har sine Skavanker, men Hartkornet er nu en Gang ikke et Grundlag, som kan anerkendes mere, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at heller ikke Statistisk Departementet anerkender det som Grundlag i den Forstand, som han benytter det. Jeg skal ikke opholde mig længere ved dette Punkt.

Jeg skal saa nævne et andet Punkt, som det ærede Medlem havde fremme, det var Spørgsmaalet om, at Landbruget betalte for lidt i Skat. Jeg troede egentlig, at vi nu kunde blive fri for at høre denne Tale ret meget hyppigere fra Socialdemokratiets Side, efter at det ærede Medlems nære Partifælle, Næstformanden i Landsoverskatteraadet, Hr. Immanuel Bang, saa vidt jeg erindrer, for to Aar siden paa De jyske Landboforeningers Møde i Aarhus erklærede, at denne Paastand, selv om der en Gang havde været noget om den, ikke længere var holdbar. Landbruget betalte Skat lige saavel som andre. Naar det ærede Medlems Partifælle, der er et fremstaaende Medlem af Landsoverskatteraadet, kan fremkomme med en saadan Udtalelse paa et offentligt